06/07/2026

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: «Η αληθινή δόξα των παιδιών του Θεού είναι η Θεία Υιοθεσία»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Με τη συμμετοχή των πιστών τελέσθηκε το Σάββατο 4 Ιουλίου 2026 η Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Πολυγώνου Αθηνών, όπου λειτούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμόθεος.

Πριν από την Απόλυση τέλεσε ιερό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως προσφιλούς του προσώπου, ενώ στη συνέχεια, απηύθυνε πατρικό λόγο προς το εκκλησίασμα, αντλώντας το θέμα της ομιλίας του από το αποστολικό ανάγνωσμα της ημέρας και αναπτύσσοντας το βαθύ θεολογικό περιεχόμενο της «δόξας των παιδιών του Θεού».

Ξεκινώντας την ομιλία του, επισήμανε ότι ο Απόστολος Παύλος αναφέρεται στη δόξα των τέκνων του Θεού, μία δόξα που διαφέρει ριζικά από εκείνη που συνήθως αντιλαμβάνεται ο κόσμος. Όπως τόνισε, οι άνθρωποι πολλές φορές θεωρούν ως ύψιστη τιμή την απόκτηση χαρισμάτων, την προφητεία, τη διδασκαλία, ακόμη και τη δυνατότητα να υπηρετεί κανείς μέσα στην Εκκλησία ή να τελεί τα Ιερά Μυστήρια. Πρόκειται ασφαλώς για μεγάλες ευλογίες και διακονίες, οι οποίες όμως δεν αποτελούν από μόνες τους τη μεγαλύτερη δόξα που μπορεί να λάβει ο άνθρωπος από τον Θεό.

Για να καταδείξει αυτή τη διάκριση, ο Σεπτός Ποιμενάρχης υπενθύμισε τα λόγια του Κυρίου προς τους εβδομήκοντα μαθητές, όταν εκείνοι επέστρεψαν με χαρά από την αποστολή τους, επειδή ακόμη και τα δαιμόνια υποτάσσονταν στο όνομα του Χριστού. Ο Κύριος, όμως, τους προέτρεψε να μη χαίρονται γι’ αυτό, αλλά να χαίρονται επειδή τα ονόματά τους είναι γραμμένα στους ουρανούς. Μέσα από αυτή τη διδασκαλία, εξήγησε ότι η πραγματική χαρά του χριστιανού δεν στηρίζεται σε εξωτερικές επιτυχίες ή σε πνευματικά χαρίσματα, αλλά στη ζωντανή σχέση του με τον Θεό και στη βεβαιότητα ότι πορεύεται προς τη Βασιλεία των Ουρανών.

Στη συνέχεια ανέπτυξε ότι η αληθινή δόξα των παιδιών του Θεού είναι η Θεία Υιοθεσία, το μεγάλο δώρο που προσφέρει ο Θεός στον άνθρωπο κατά το Άγιο Βάπτισμα.

Εκείνη τη στιγμή ο άνθρωπος εισέρχεται στην Εκκλησία, γίνεται παιδί του Θεού,

κληρονόμος της Βασιλείας Του και, σύμφωνα με τη διδασκαλία του Αποστόλου Παύλου, συγκληρονόμος του Ιησού Χριστού. Αυτή η υιοθεσία αποτελεί το μεγαλύτερο προνόμιο του πιστού, καθώς του χαρίζει τη δυνατότητα να αποκαλεί τον Θεό «Πατέρα» και να ζει καθημερινά μέσα στην οικειότητα της θείας παρουσίας.

Ο Σεβασμιώτατος στάθηκε ιδιαίτερα στη σχέση εμπιστοσύνης που δημιουργείται ανάμεσα στον άνθρωπο και τον Θεό μέσα από τη Θεία Υιοθεσία. Όπως ένα παιδί προσφεύγει με απλότητα και εμπιστοσύνη στον επίγειο πατέρα του για να του εκφράσει τις ανάγκες και τις αγωνίες του, έτσι και ο πιστός απευθύνεται στον επουράνιο Πατέρα του με προσευχή, γνωρίζοντας ότι βρίσκεται πάντοτε κοντά Του. Αυτή η σχέση αποτελεί έκφραση της ζωντανής παρουσίας του Θεού στη ζωή του ανθρώπου και φανερώνει τη μεγάλη τιμή που έχει λάβει κάθε βαπτισμένος χριστιανός.

Συνεχίζοντας, υπογράμμισε ότι η Θεία Υιοθεσία δεν αποτελεί μόνο ένα γεγονός του παρελθόντος, αλλά μία πραγματικότητα που χρειάζεται να επιβεβαιώνεται καθημερινά μέσα από τον προσωπικό πνευματικό αγώνα. Ο πιστός καλείται να καλλιεργεί αυτή τη σχέση με τον Θεό μέσω της προσευχής, της συμμετοχής στη λατρευτική ζωή της Εκκλησίας, της τακτικής εξομολόγησης, της μετάνοιας και της συχνής συμμετοχής στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Με τον τρόπο αυτό διατηρεί ζωντανή τη χάρη που έλαβε κατά το Βάπτισμα και βιώνει εμπειρικά ότι είναι πραγματικά παιδί του Θεού και συγκληρονόμος του Χριστού.

Παράλληλα, επεσήμανε ότι ολόκληρη η πνευματική ζωή του χριστιανού αποβλέπει

στη διατήρηση αυτής της σχέσης με τον Θεό, ώστε η θεία χάρη να ενεργεί μέσα στην καρδιά του ανθρώπου και να τον οδηγεί στην αιώνια ζωή. Η δόξα, επομένως, δεν είναι μία ανθρώπινη αναγνώριση ή μία εξωτερική επιτυχία, αλλά η συμμετοχή του ανθρώπου στη ζωή του Θεού και η βεβαιότητα ότι ανήκει στην οικογένεια του ουράνιου Πατέρα.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε με ιδιαίτερη συγκίνηση στον αείμνηστο Κωνσταντίνο Καστανιά, για την ανάπαυση του οποίου τελέστηκε το ιερό Μνημόσυνο. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, τον γνώριζε από τα νεανικά του χρόνια και είχε την ευλογία να συνεργαστεί μαζί του σε διάφορες διακονίες της Εκκλησίας. Εξήρε την αγάπη του προς τον Χριστό, την ευγένεια της προσωπικότητάς του, την ανιδιοτελή προσφορά του και τη διάθεσή του να υπηρετεί την Εκκλησία και τους ανθρώπους, αφήνοντας ένα φωτεινό παράδειγμα ζωής για την οικογένειά του και όσους τον γνώρισαν.

Κατακλείοντας, προσευχήθηκε ο Κύριος να τον αξιώσει της αληθινής υιοθεσίας, να τον κατατάξει μεταξύ των κληρονόμων της Βασιλείας Του, να συγχωρήσει κάθε ανθρώπινη αδυναμία και αμαρτία του και να τον αναπαύσει στην αιώνια Βασιλεία Του. Παράλληλα, ευχήθηκε ο Θεός να ενισχύει και να παρηγορεί τους οικείους του, χαρίζοντάς τους δύναμη, πίστη και την ελπίδα της Αναστάσεως.

